

24. decembra: nedeľa v 4. týždni v adventnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu štvrtého
adventného týždňa.

Navrhované témy sú: Máriin
advent; fiat Panny Márie;
vernoscť, ktorá sa pretavuje do
služby.

24.12.2023

„ROSTE, NEBESÁ, zhora, z oblakov
nech prší pravda. Otvor sa, zem,
nech urodí sa spása a spolu s ňou

nech pučí spravodlivosť: Ja, Pán, som ju stvoril“ (Iz 45, 8). Dostali sme sa k štvrtej adventnej nedeli. Je to čas nádeje a celé očakávanie ľudského rodu sa teraz sústreďuje na Máriu. Panna bola Bohom vyvolená; Boh milosrdne pozrel na zem a uprel svoj zrak na ženu z Nazareta. „Jak ľalia medzi trnám je moja priateľka medzi dievčencami“ (Ct 2, 2). Advent je teda mimoriadne mariánskym obdobím a aké logické je prežívať ho s pohľadom neustále upretým na Pannu Máriu! Túžby Máriinho srdca sú jednoduché a zároveň intenzívne. Už teraz sníva o tom, ako zahrnie Dieťa najhlbšími citmi svojej duše.

Vieme, že žena vyvolená priniesť svetlo na svet počala Ježiša Krista pôsobením Ducha Svätého. Všetko bolo pripravené od večnosti, Boh mal vždy na mysli Máriu, „od počiatku, skôr ako bola zem“ (Pr 8,23). Preto ju naplnil milosťou a povolal ju k svätosti, ktorá je jedinečná medzi

stvoreniami. Tým, že ju Boh povýšil nad všetko stvorenie, dokonca nad anjelov, dal nám všetkým dar: keďže Mária je naša Matka a Pani, môžeme pevne veriť, že jedného dňa prídeme na šťastný koniec cesty, kde nás čaká ona.

Je vhodný čas nasledovať odporúčanie svätého Josemaríu a zvolať: „Matka, život a nádej moja, veď ma svojou rukou... a ak je vo mne niečo, čo sa nepáči môjmu Bohu Otcovi, daj, aby som to spoznal a nech to spolu odstránime. — Bez strachu pokračuj: ty dobrotivá, láskavá, sladká Panna Mária, oroduj za mňa, aby som plnil dobrotivú vôľu tvojho Syna a bol hodný dosiahnuť prislúbenia nášho Pána Ježiša Krista“^[1].

MÁRIA BOLA prvým človekom na zemi, ktorý sa dozvedel, že prišiel Vykupiteľ. Jej osobitný advent, prvý v dejinách, sa začal, keď k nej anjel prehovoril v samote jej domu:

„Počneš vo svojom lone a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš. Bude veľký a budú ho volať Synom Najvyššieho“ (Lk 1, 31-32). Mária neváha. Dievčina z Nazareta žije pozorne v postoji načúvania Božej vôli. Anjel vnikne do jej života, odovzdá jej božské posolstvo a stretne sa s okamžitou odpoveďou: „*Fiat mihi secundum verbum tuum. - Nech sa mi stane podľa tvojho slova* (Lk 1, 38). Pri čarovnom znení tejto panenskej odpovede sa Slovo stalo telom“^[2].

Tak sa začal Máriin advent. „Ach, Matka, Matka! Tvojím slovom — *fiat* — Nech sa mi stane...sme sa stali bratmi Boha a dedičmi jeho slávy. — Buď požehnaná!“^[3]. To nie je slovo na jeden deň, ale výraz, ktorý vystihuje

celý život. Aj my môžeme mnohokrát opakovať „fiat“, „nech sa stane“, na tisíc rôznych spôsobov. Pri pohľade na Máriu sa od nej učíme poslušnosti voči Bohu: „Panna Mária pozorne počúva to, čo Boh chce, uvažuje o tom, čomu nerozumie, pýta sa na to, čo nevie. A potom s úplnou odovzdanosťou plní Božiu vôľu: *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova* (Lk 1, 38). Nie je to nádherné? Svätá Mária, učiteľka celého nášho života, nám teraz ukazuje, že poslušnosť voči Bohu nie je servilnosť, ani potláčanie vlastného svedomia, ale že nás vnútorne poháňa objaviť *slobodu Božích detí* (Porov. Rím 8, 21)“^[4].

Naša Matka je nádherným vzorom vernosti a odovzdanosti Božiemu vykupiteľskému plánu. Počas týchto posledných adventných dní Máriine slová vyjadrujú túžby našej duše. „Nech sa mi stane“ je modlitba, ktorá nás pripravuje na to, aby sme boli

príbytkom hodným Spasiteľa. V túžbe napodobniť našu Matku sa Presvätá Mária „pozerá na nás tak, ako sa Boh pozeral na ňu, na skromné dievča z Nazareta, bezvýznamné v očiach sveta, ale vyvolené a vzácné pre Boha“^[5].

PO ROZHOVORE s archanjelom Gabrielom Mária nie je ochromená ani zahľadená do seba. Uprostred rozruchu vo svojej duši pri správe o všetkom, čo pre ňu Boh urobil, plánuje sa postarať o svoju tehotnú sesternicu. Takto vyzerá Máriin advent: keď sa dozvie správu, odchádza do Alžbetinho domu bez toho, aby sa starala o iné veci, hoci aj ona je tehotná a má pred príchodom svojho Syna veľa úloh.

Mária sa denne učila starať sa o druhých. To ju robí najšťastnejšou.

Jej čakanie na Mesiáša je aktívne, tvorí ho láskavosť voči ľuďom okolo nej. Mária nám ukazuje cestu adventu: najprv pozorne počúvať Boží hlas a potom sa otvoriť starostiam druhých, aby sme mohli s radosťou slúžiť. Môžeme povedať, že v Máriinom živote hodiny len tak neplynú. Každú sekundu prežíva s intenzitou vedomia, že si ju Boh vyvolil, a s pohľadom upretým na ľudí okolo seba.

„Scéna Navštívenia vyjadruje aj krásu prijatia: kde je vzájomné prijatie, počúvanie, priestor pre druhého, tam je Boh a radosť, ktorá z neho pochádza“^[6]. Keď kontemplujeme pokornú odovzdanosť Presvätej Márie, prosíme ju ako dobré deti, aby nám pomohla, aby Pán, keď príde na Vianoce, našiel v nás dobre naladené srdce. Chceme v týchto dňoch žiť ako naša Matka, ktorú v tom prvom

advente Božie prekvapenia viedli k službe tým, ktorí boli po jej boku.

[1] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 161.

[2] Svätý Josemaría, *Svätý Ruženec*, prvé radostné tajomstvo.

[3] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 512.

[4] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 173.

[5] Benedikt XVI, *Prejav*, 8-XII-2010.

[6] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 23-XII-2012.

tyzdni-v-adventnom-obdobi-cyklus-b/
(04.03.2026)